

ما فکر کردیم چه شخصیت حال خوب کنی را دعوت کنیم که مردم خیلی دوست داشته باشند. گزینه‌های زیادی داشتیم، ولی بالاخره از هر کدام یک قشری خوش نمی‌آمد. در نهایت متفق القول گفتیم تنها شخصیتی که همه در ایران دوستش دارند، جناب خان است

همراهی بیشتری می‌خواهیم

از مژده لواسانی در مورد محدودیت‌ها و نقص‌هایی که در برنامه ممکن است به چشم بیاید، سوال کردیم. او برایمان توضیح داد معرفی محصول سالم با توجه به قواعد رسانه ملی چه پیچیدگی‌هایی دارد.

شما جای خالی چه چیزی را در برنامه احساس می‌کنید؟

به‌نظرم بسته پیشنهادهای همراهی بیشتری از مدیران می‌طلبد. در این برنامه اسم کتاب، موسیقی و فیلم می‌آید که ما گاهی برای انتخاب یک اثر مجوزهای زیادی باید بگیریم. اینها کار خانم بهبودی، تهیه‌کننده را خیلی سخت می‌کند.

احسان عبدی‌پور هم سریال خارجی «این ما هستیم» را معرفی کرد که در تلویزیون پخش نشده.

«این ما هستیم»، از آن سریال‌هایی است که درباره‌اش حرف داریم. این سریال به لحاظ اخلاقی و خانوادگی اثر خوبی است و به همین علت در ایران دوبله شده و بخش‌هایی که با فرهنگ ما همخوانی نداشته، از آن حذف شده و در پلتفرم‌ها هم انتشار یافته است. اگر در نمایش خانگی نبود، مطمئناً سراغش نمی‌رفتیم اما وقتی محتوا چیزی است که قابلیت تماشا دارد، باید بتوان معرفی کرد. اگر این برنامه بسته پیشنهادی است، بالاخره کمی باید دایره‌اش بازتر باشد. اگر فیلم و کتاب خوب ایرانی را می‌گوییم، بالاخره باید بتوانیم گاهی سریال خارجی هم پیشنهاد بدهیم. اتفاقاً رسانه‌ها هم نوشتند اگر بسته پیشنهادی اجازه بیشتری در معرفی محتوا داشته باشد، این نقطه قوت برنامه خواهد بود.

فیلم «کودا» هم همین‌طور. معرفی کردید اما در تلویزیون پخش نشد.

بله. به‌نظرم این فیلم یک اثر مهم است که در سال‌های اخیر در ستایش خانواده تولید شده. ای کاش هر چه زودتر در تلویزیون هم پخش شود.

عکس‌ها: زهر غفوریان

همه چیزهایی است که به آن علاقه داریم. سینما، تئاتر، تلویزیون و کتاب جزو مباحثی است که جدی پیگیری می‌کنم. اما با وجود این جنس اجرای بسته پیشنهادی کاملاً سخت است، چراکه مجری دیگر و آیت‌های زیادی ندارد. از طرفی کلی خبر، چهره هفته، گفت‌وگو با مهمان، گفت‌وگو اسکایی و ... داریم. کتاب، موسیقی و فیلم معرفی می‌کنیم و من به‌عنوان مجری باید روی همه چیز اشراف داشته باشم. به همین دلیل از برنامه‌های قبلی خود من نیز سخت‌تر است.

هفته اول که بسته پیشنهادی به آنتن آمد، برنامه ویژه‌ای به نظر نمی‌رسید اما به مرور بهتر شد. چطور این اتفاق افتاد؟

کار رسانه این‌طور است که قسمت‌های اول حکم قلق‌گیری را دارد. البته برنامه اول ما هم چیزی نبود که آدم را ناامید کند، در همان برنامه اول هم به اهداف مان پایانید بودیم. حرف‌های خوبی درباره زنده‌یاد فتحعلی اویسی در برنامه اول گفته شد، اما همه تلاش مان را کردیم که روزبه‌روز بهتر شویم.

این اتفاق خیلی خوب رخ داد و سطح مهمان‌ها هم به مرور بالاتر رفت تا جایی که فاضل نظری را بعد از سال‌ها روی آنتن آوردید. درباره شکل‌گیری این گفت‌وگو توضیح می‌دهید؟

قرار ما در گفت‌وگوها بر این است که به خوب‌ها و

در حقیقت وقتی یک مجری به کار تهیه‌کننده اعتماد داشته باشد، همه تلاشش را می‌کند تا به بهترین نسخه از خودش برسد، چون می‌داند تهیه‌کننده نیز همه تلاشش را برای بهتر شدن برنامه و اجرای بهتر مجری‌اش می‌کند. این مساله در همین پنج شش قسمت خودش را نشان داده است و مردم هم از نتیجه کار استقبال خیلی خوبی کردند.

برنامه شما مخاطب را تا حدی به یاد «کاملاً دخترانه» می‌اندازد. چقدر به این شباهت قائلید؟

شاید چون دکورش صورتی است و کمی حال دخترانه دارد، این‌طور است اما واقعیت این است که نگاه، جنس برنامه‌سازی و فضای کار من و خانم بهبودی، به‌هر حال زنانه و دخترانه است.

چرا دکور بسته پیشنهادی را صورتی کردید؟

ما می‌خواستیم دکور رنگ شادی داشته باشد و با این که رنگ صورتی را به معنای رنگ دخترانه تلقی می‌کنند سراغش رفتیم تا علاوه بر استفاده از یک رنگ شاد، از آن آشنایی‌زدایی کنیم. البته هر فصل تغییر خواهد کرد. فضای شادتر و حال‌خوب‌کن‌تری دارد. حتی اگر آدم‌ها موافق این طرح نباشند اما برایشان متفاوت است و یک لحظه می‌ایستند و نگاه می‌کنند.

اجرای بسته پیشنهادی دشوار است؟

برای من سختی زیاد ندارد، چراکه این برنامه شامل

دارند، «جناب خان» است. حال همه با او خوب است و خودش هم خیلی بامزه است. از بچه دبستانی تا مرد ۹۰-۸۰ ساله جناب خان را دوست دارند. حتی آن آدمی که تلویزیون نمی‌بیند، هم این شخصیت را دوست دارد. آقای بحرانی هم خیلی لطف داشتند و گفتند سال‌هاست در هیچ برنامه‌ای مهمانی را قبول نمی‌کنند و جناب خان از برنامه ۹۰ که شب یلدای چند سال پیش رفته بود در هیچ برنامه دیگری مهمان نبوده است. با این حال آقای بحرانی پذیرفتند جناب خان در بسته پیشنهادی حضور داشته باشد.

خود شما کدام گفت‌وگو‌ی این برنامه را بهتر می‌دانید؟

به لحاظ تخصصی، حتماً گفت‌وگو با آقای نظری، اما به لحاظ حال خوش و حس خوب، با این که گفت‌وگو با جناب خان هنوز انجام نشده، حس می‌کنم قسمت جناب خان بهتر شود.

بخش اخبار حال‌بدکن به بقیه برنامه می‌آید؟

بله، قرار نیست بگوییم همه چیز گل و بلبل است. اگر این کار را نکنیم، می‌شد یک چیز لوس و بی‌فایده. تلاش ما این است بگوییم اینها را می‌بینیم، به فکر هم هستیم و در حد توانمان پیگیری هم می‌کنیم اما رویکرد و تلاش مان برای حال خوب است. برنامه سیاسی و چالشی نیستیم اما به هر حال این مسائل را می‌بینیم.

خوبی‌ها بردازیم و مهمان و سوژه را از آنها انتخاب کنیم. ما سلبریتی‌زده نیستیم و سعی می‌کنیم سراغ آدم‌هایی برویم که حال خودشان خوب است و حال بقیه را هم خوب می‌کنند. مثل گلاره ناظمی، سرباز راهور یا دختران صیاد و ... به همین دلیل وقتی از حال خوب حرف می‌زنیم یکی از چیزهایی که حال مردم را خوب می‌کند قطعاً شعر خوب است. در این نسل، یکی از محبوب‌ترین نمونه‌ها، فاضل نظری است که البته سخت به تلویزیون می‌آیند و خودشان گفتند شش سال است به برنامه‌های تلویزیونی نیامده‌اند، جز برنامه تخصصی‌ای مثل «کتاب‌باز» و «خندوانه» که تکلیفش جداست، ایشان لطف داشتند و آمدند و خیلی هم تاکید داشتند که گفت‌وگو خوبی شود و عمیق باشد. خدا را شکر خیلی راضی استودیو را ترک کردند و مردم هم خیلی استقبال کردند.

شنیدیم قرار است در قسمت جمعه‌شب ۲۸ آبان که در زمان انجام این گفت‌وگو هنوز پخش نشده، غافلگیری جذابی داشته باشید. در این باره توضیح می‌دهید؟

ما فکر کردیم چه شخصیت حال خوب کنی را دعوت کنیم که مردم خیلی دوستش داشته باشند. گزینه‌های زیادی داشتیم، ولی بالاخره از هر کدام یک قشری خوشش نمی‌آمد. در نهایت متفق القول گفتیم تنها شخصیتی که همه در ایران دوستش